

Enighed om, at det vilde være ønskeligt, om Loven ogsaa kunde komme Færverne til Gode. Men det er paa den anden Side klart, at der i saa Tilfælde maatte foretages en hel Del høist specielle Endringer i samme. Den høitærede Justitsminister har gennem Ministeriet ladet tilveiebringe en fuldstændig Fortegnelse over alle de Endringer, som i saa Fald blive fornødne. Den omfattede en Række Smaating, hvis Antal var saa stort, at deres Optagelse i Lovforslaget vilde gjøre et høist uformeligt og uheldigt Indtryk. Det vilde nemlig blive en Paragraf paa et Par eller dog paa en halvanden Side, der kun vilde komme til at indeholde en Opregning af alle de paagjældende Smaating. Disse vilde saaledes for det Første bestaa deri, at der allevegne, hvor der i Lovforslaget tales om Christian den 5tes Danske Lov, maatte for Færvernes Vedkommende sættes de tilsvarende Steder i Christian den 5tes Norske Lov, da, som bekendt, ikke Danske Lov, men Norske Lov gjælder for Færverne. Dernæst maatte der gennemgaaende paa alle de Steder i Lovforslaget, hvor der tales om Bekjendtgjørelse, foregaa en Forandring som Følge af, at der ikke udgaar nogen Avis paa Færverne, og at man altsaa maatte have andre Publikationsmaader deroppe, saasom Bekjendtgjørelse ved Opplag i Thorshavn eller ved Læsning til Kirkestævne. Og endelig vilde det ogsaa paa Grund af Vernes isolerede Beliggenhed være nødvendigt paa de Steder i Lovforslaget, hvor der forekommer Fristbestemmelser, at give andre Forskrifter og navnlig længere Frister, forsaavidt der var Spørgsmaal om Personer, der opholdt sig udenfor Færverne. Alle disse Smaating vilde som sagt udgjøre en lang Række, og, da Udvalget har ment, at det vilde gjøre et uformeligt Indtryk, om man skulde optage dem i Lovforslaget, har det tilsluttet sig at foreslaa, at der i Stedet derfor gives § 171 følgende Tilføining: „Regjeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færverne med de Bepælselser, som ifølge disse Vers særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige.“ Paa denne Maade har Udvalget troet, at det lettest vilde blive muligt at gjøre Færverne delagtige

i den foreslaaede Lov i en nærliggende Fremtid.

Sonne: Det er kun med Hensyn til et enkelt Endringsforslag, at jeg vil være saa fri at fremsætte et Par Bemærkninger, idet jeg har Tvivl om, hvorvidt det vil være rigtigt at vedtage dette Forslag, eller snarere endogsaa temmelig bestemt antager, at det vil være urigtigt at gjøre det. Det er det Forslag, som findes under Nr. 25 til § 152 Litra b. Ved Lovforslagets § 152 hæves jo den hidtidige Ret til at give Underpant i Løsøre, men der gjøres dog tre Undtagelser derfra, som, hver for sig, forekomme mig at være meget berettigede. I den mellemste Undtagelse, den under Litra b, foreslaas der jo nu imidlertid at foretage en Endring. Ved den nævnte Litra b er det tilstedet den, der forstrækker Udøveren af Haandværk og Fiskeri med Penge eller Fornødenhedsvarer til hans Bedrift, samtidig hermed at betinge sig Underpant for sin Fordring i de Redskaber, hvormed Bedriften udføres samt i det øvrige til dens Udøvelse hørende Inventarium. Dette foreslaas nu forandret derhen, at Eaangiveren kun maa fikre sig Pant i disse Ting, forsaavidt de ere anskaffede for den ydede Forstrækning. Det er en ganske særdeles stor Indskrænkning, som derved tilfigtes. For flere Haandværkeres og for Fiskeres Vedkommende kan det dog maasse synes ret naturligt, at den foretages, men der en hel Del Haandværkere, mod hvilke det forekommer mig at ville være uret at indskrænke Undtagelsen paa den Maade. Snekere og Hjulmænd behøve saaledes f. Ex., for at udøve deres Bedrift, foruden deres Redskaber ogsaa Materiale. Den ordentlige Haandværksvend vil nu vistnok i Reglen i Løbet af sin Svendetid have skaffet sig de fornødne Redskaber — skjøndt det er ikke saa ganske saa Redskaber, som en saadan Haandværker behøver —, og, naar den Tid kommer, da han skal etablere sig, er det derfor navnlig nødvendigt for ham at kunne faae nogle Penge til at sætte i Træk. Det vil imidlertid ofte være vanskeligt for ham at faae saadanne Penge, og netop derfor gives der ham i Litra b af § 152 Tilladelse